

A SABADELL

L'Atlètic bat el Poble Nou, per 4 a 3

Aquests dos Clubs, que jugaren diumenge al camp de l'Atlètic, ens oferiren una partida, que no aconseguí sortir de la grisor en tota la tarda.

L'Atlètic, per la seva part, va arrencar sense quatre dels seus millors titulars, i el del Poble Nou, amb tot i el desavantatge de categoria, també arrencava reserves; entre els que no jugaren s'hi pot apuntar a Mitjavila, ànima de l'equip.

Per tant, les ratlles de tots dos onzes se'ns mostraren totalment deslligades, i, si bé posaren solennitat en la lluita, mai va oferir aquesta una mica d'intel·ligència.

El crescut nombre de bales que anaren a parar a la xarxa, s'explica només amb una tarda desgraciada com tingueren els dos porters.

Per l'Atlètic jugaren:

Andreu, Bigueres-Sorriba, Salomó-Rifé-Cófrecs, Ramos-Agulló-Mana-Pros-Capdevila.

Pel Poble Nou:

Casanovas II, Jané-Costaler, Ibàñez-Mariné-Peyró, Baeza-Valls-Casanova I-Casanovas-Riqué.

Feren els gols: Per l'Atlètic, dos Prós i dos Mañà.

Pel Poble Nou: dos Casanovas (l'interior esquerra) i un Casanovas I.

Arbitrà la partida, Puig.

A HONOR DEL JUGADOR RODRÍGUEZ

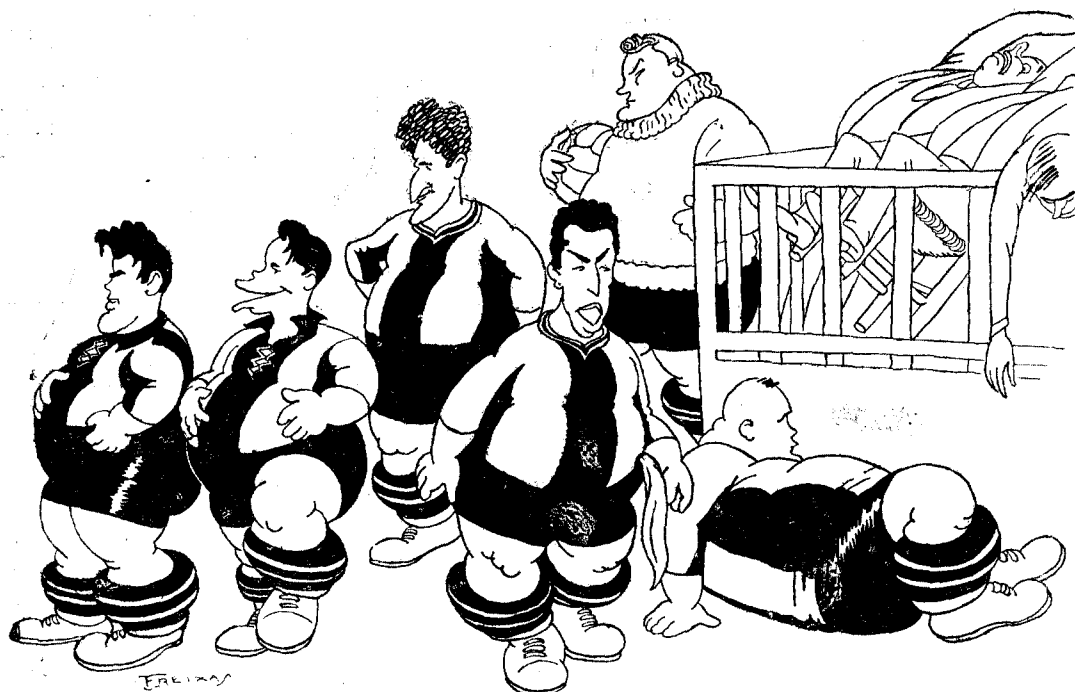
L'Avenç és batut per 5 a 2 pel Martinenc

Diumenge, al camp del Martinenc, jugaren els primers equips de l'Avenç i el propietari del camp.

El partit, que era d'homenatge al notable jugador Romuald Rodríguez, tingué diferents ocasions d'interès. L'ésser les forces bon xic igualades, permeté presenciar un encontre disputadíssim i no exempt d'emoció. L'Avenç, que és un equip que sap imprimir al seu joc la fogositat necessària per fer eficaç l'atac, tingué una primera part molt favorable. El domini es deixà sentir sobre el Martinenc, que veié traspasar dues vegades el seu marc. La primera d'un bon xut d'Arenes que Leal deturà, però escapant-li la pilota penetrà a la xarxa. El mateix jugador fou qui, passant a Silvestre i rematant aquest, aconseguí el segon gol pocs minuts abans de finir la primera part.

Urrutia fou qui s'apuntà el primer gol per als seus, aprofitant una indecisió de Sellarès, i l'aconseguí als vint minuts de joc. En aquesta primera part el Martinenc desenrotllà un joc molt mediocre, que aprofità l'Avenç per imposar el seu. Tomàs, al seu lloc de mig centre, forní un treball força elo-giable.

A la segona part l'Avenç sortí desconegut. L'equip, cometent un seguit de desencerts i els mitjos i els defenses jugant pèssimament, permeté al Martinenc imposar el seu joc. La davantera roja, executant un joc de belles passades que aclaparava els avencistes, aconseguí traspasar el marc d'aquests per quatre vegades.

CONSEQUÈNCIES DE LA CLAUSURA
El que se'ls espera d'aquí a sis mesos

Silvestre, Callicó, Montoliu; Gil, Rodríguez, Bragulat, Costa i Santamaria.

Terrassa: Sabater, Torrella, Humet; Papell, Sancho, Kaiser; Roig, Argemí, Gràcia, Broto i Pedrol.

Ens comuniquen que En Massagué té fracturada la clavicula de l'espatlla esquerra. Fem vots per al seu ràpid restabliment.

A BADALONA

Iluro, 2-Badalona, 1 (inacabat per invasió al camp)

Aquest partit, que era esperat amb gran interès, i que per aquesta mateixa raó obtingué un gran contingent de públic, no pogué acabar-se, degut a un gran incident ocasionat per una determinació equivocada del que arbitrava, i que serví de pretext per a la invasió del camp de joc per part d'un cert nombre d'espectadors. Fou una veritable llàstima, perquè precisament es produí el fet en el moment que el joc prenia un caire força interessant, després d'una llarga estona de vulgaritat i de monotonia.

Diumenge, un senyor que en tota la primera part del partit va arbitrar discretament i gairebé a gust de tothom, en començar la segona part es va capgirar com una mitja, i va anar d'equivocació a equivocació, fins arribar a la que va promoure la suspensió del partit.

En aquest temps, la seva concepció dels fora de joc fou veritablement fantàstica. Castigà el Badalona amb un penalty manifestament il·lusionari i, per tant, injust; i, en canvi, deixà sense sanció unes faltes de l'Iluro dins de l'àrea de càstig. I, finalment, no volgué concedir un gol magnífic del Badalona, quan es veié claríssimament que la pilota havia estat treta pel mig esquerra de l'Iluro—En Leonart—anulat completament a la xarxa, i quan la pilota havia entrat dins del marc prop d'un metre.

En aquells moments, el Badalona, que havia fet una primera part desgraciadíssima i absolutament desballestada, fins a l'extrem de donar-nos la sensació d'un equip sense cap ni peus, reaccionava meravellósament, convertint-se de dominat en dominador, acorralant materialment els badalonins, desmoralitzant-los i fent-nos gaudir, a la fi, el seu acostumat joc de bella i encertada combinació. Quan podíem esperar, doncs, un magnífic final de partit, l'equivocació de l'àrbitre vingué, com vulgarment es diu, a trencar-nos les oracions.

En el primer temps, l'Iluro marcà el seu primer gol després d'una escomesa que finalitzà amb un xut de Solí al pal, amb rematada del mateix Solí que aturà En Bru dificultosament, permetent-li la rematada definitiva. El segon gol l'aconseguí l'Iluro, com ja s'ha dit, de penalty, el que fou executat per Pelahí.

El gol primer del Badalona el féu entrar En Cantuer, després d'una laboriosa combinació davant la porta; i el gol que no volgué concedir l'àrbitre fou conseqüència d'un magne cop de cap d'En Gamis, aclarint finalment un gran batibull que s'havia promogut davant del marc.

JUPITER-TERRASSA
Dos peus en l'aire... i la pilota al mig.

Ambdós equips es presentaren incomplets i amb els conseqüents reserves.

Respecte a la característica del joc, si bé no podem lloar extraordinàriament la seva qualitat, en canvi hem de dir que per una part i altra es desplegà amb noblesa i dins de la major correcció i esportivitat.

URUGUAIS-EUROPA
Cella avança, però Arispe no trigarà gaire a prendre la bala

Vilar passà el primer gol al començament de la segona part; Lakatos n'aconseguí dos i Barratxina s'apuntà el quart al minut escàs del tercer.

En resum, un bon partit, el qual tingué dos dominis alternats: el de l'Avenç a la primera part, i el del Martinenc a la segona.

Del Martinenc cal significar la tasca de la davantera, especialment l'extrem Vilar, i l'ala Urrutia-Barratxina; l'homenatjat, Rodríguez, a la defensa, ens agradà.

Per l'Avenç els millors el porter i Comas. A la primera part, Tomàs i Arenes.

Àrbitra Sampere.

Els equips estaven formats així:

Martinenc: Leal, Batet, Rodríguez; Comorera, Samsó, Calvo; Vilar, Lakatos, Mariné, Barratxina, Urrutia.

Avenç: Naspletas, Guixé, Sallarès; Sala, Tomàs, Pasqual; Comas, Silvestre, Soler, Arenas, Simó.

Abans del partit ressenyat, els equips Sparta i el segon del Provençalenc efectuaren un encontre que valgué la victòria als primers per 3 gols a 0.

Així mateix el primer equip de basket-ball del Martinenc, campió de Catalunya, féu una exhibició amb el segon equip, que resultà un complet domini dels primers.

A GIRONA

El Granollers fàcilment batut pels locals per 4 a 1

Diumenge jugaren al camp de Vista Alegre el Granollers F. C. i la U. D. de Girona.

Àrbitra Stamper, arreglant els equips així:

Granollers: Cervera, Melcior, Canyellas; Serrano, Roig, Ventura; Jey, Pansa, Escuts, Duran i Guix. Abans d'acabar-se el primer temps, Jey és substituït per Domeny.

U. D. Girona: Ganchia, Sumi (a la segona part Fàbregues), Bosch; Colls (a la segona part Pagès), Codina, Feliu; Dansà, Roca, Soler (a la segona part Pons), Vinyes, Jacs (a la segona part Sumi).

Després d'un partit deficient per part dels dos equips, la U. D. Girona guanyà per 4 a 1. Han fet els gols Roca, Vinyes (de penalty), Pons i Dansà, pel Girona, i Roig, de penalty, pel Granollers.

Del Granollers ens agradaren, els defenses, mig centre i Domeny i Guix a la davantera; els altres, discrets.

A VICH

El Gràcia vencedor del Vich (reforçat) per 4 a 2

Aquest encontre, presenciat per una gran gentada, no ha respost a l'expectació que havia despertat. El Gràcia ha marcat els seus gols ja al principi del partit i els del Vich, obtinguts per Samitier, set minuts abans de finir la lluita. El millor del Gràcia fou l'Orriols. Els locals tots han defensat el seu lloc bé. Els reforços Pira, Samitier, Montesinos i Sagi Barba, han tingut estones de tot.

Marià-Ausà, 4 - F. C. Güell, 2

Un partit entretingut en el qual l'Ausa ha demostrat que tot i faltar-li algun element és més equip que el Güell, no obstant ésser aquest del Grup de promoció. El porter d'aquest equip ha estat el seu millor element, evitant-los uns quants gols. Dels nostres, en Kate continua fent uns partits magnífics; després Pereira i Cerdà. L'equip nostre no ha fet la brillant exhibició que féu diumenge passat a Palma de Mallorca, on empatà a un gol amb l'Alfons XIII. S'ha adjudicat, amb aquesta victòria, la copa de l'Ajuntament.

Lleyda

Cinc gols a zero fou el resultat de l'encontre entre el Gracienc de Barcelona i el Joventut, al Camp d'Esports.

La nota culminant del partit ha estat la presentació del Gracienc reforçat amb els notables jugadors del Tàrrrega Ribot i Castells, i Espeleta, del Lleyda.

Per fi, després d'una contínua actuació deficient del Joventut, ens ha estat donat veure una bona tarda, sobre tot per part de la ratlla davantera, essent d'entre ells mereixedors d'un elogi Miquel i Agustí, els quals, d'ençà que són al Joventut, no se'ls havia vist jugar mai com avui.

Els marcadors dels gols són: i Farré i 4 Miquel.

La composició dels equips era:

Gracienc: Fornés, Berché, Ribot, Espeleta, Castells, Gutiérrez, Muñoz, Bentist, Cinca i Molina. Joventut: Prenaçeta, Camats, Martí, Ponsoda, Castillo, García, Moragues, Miquel, Agustí, Guasch i Farré.

Àrbitra Torruella.

Olot

Diumenge, a la tarda, en partit de campionat del Trofeu Puigacalm, jugaren els primers equips del Ripoll i de l'Olot.

El primer ha millorat molt d'un temps ençà, però en condicions de joc li manca molt per igualar-se al local que, altrament, tingué una bella tarda, principalment els mitjos i els davanteres, que en la primera part feren veritables filigranes i magnífiques combinacions davant la porta contrària, que estigué en perill constant, salvant els contratemps la serenitat del porter. Al segon temps ni uns ni altres van satisfer-nos. Amb tot, dels nostres cal remarcar Llumà, Torra, Feliu, Sàez i Roca, i dels altres, com hem dit, el porter i l'extrem esquerra.

Anotàrem tres gols per als d'Olot i un per als de Ripoll.

Som poc partidaris de jutjar l'actuació dels àrbitres, la missió dels quals considerem difícil, però el que actua ho féu molt deficientment. No millora pas gens.

Nou establiment

Invitats per l'entusiasta sportsman senyor F. Vehils i Vidal, ahir, dilluns, assistirem a l'acte d'inau-

guració de l'establiment obert al públic situat a la Plaça de la Universitat, número 7.

Mereixen, tant el senyor Vehils com l'arquitecte, senyor Porqueres, i els altres que han contribuït a la decoració de l'esmentat establiment, una sincera felicitació per l'encert i bon gust que hi han vessat.

La festa acabà amb un esplèndid lunch que el senyor Vehils oferí als invitats. Repetim l'enhorabona.

Magnetos **Bosch** Bugies B O X A

El punch

Entenem per punch la facultat de posar fora de combat un adversari amb un sol cop. També sol dir-se que un home té punch quan el seu cop posseeix una eficàcia poc comuna, produint en l'adversari efectes visibles, si no decisius.

El punch és més aviat una qualitat innata dels boxadors, havent-n'hi molts que, malgrat d'haver fet seriosos estudis per obtenir-lo, no ho han aconseguit mai.

Molts neòfits posseeixen el punch, essent molt freqüent el cas que van perdent-lo a mesura que van iniciant-se en el coneixement de la boxa.

Rar és el boxador que conserva el punch durant tota la seva carrera. En general, hom el té al començament, perdent-lo després i recuperant-lo altra vegada. En aquest darrer període és quan un home assoleix els seus més brillants triomfs, per tal com els coneixements adquirits i l'experiència el converteixen en un boxador complet.

Malgrat d'ésser el punch, com hem dit, una qualitat innata o que es manifesta per sorpresa, el boxador no ha de negligir mai els exercicis encaminats a dotar el seu cop de la màxima eficàcia. Hi ha molts boxadors perfectes atletes que posseeixen una eficàcia de cop veritablement insuficient. Això pot tenir el seu origen en dues causes diferents: a) una execució imperfecta, b) manca de força.

El boxador que executa malament els seus cops cal que s'apressi a corregir-se, veient si la seva posició de cames és realment bona i si és veritablement l'extrem dels metacarpians que arriba a l'adversari. El braç, l'avant-braç i el puny han de formar en copejar un tot rígid, el mateix que si hom pegués amb l'extremitat d'un bastó.

Quant a l'eficàcia, heus aquí el que ens diu Bob Fitzsimmons, ex-campió del món, que va ésser també un virtuós del knockout.

Per pegar fort—diu Fitzsimmons—és necessari entrenar-hi els muscles que entren en joc quan hom dona un cop de puny. Per això cal principalment força i és aquesta que hom ha d'adquirir. crochets donats amb el braç semi-plegat. Aquests

Els cops durs en un combat són gairebé tots

F. VEHILS I VIDAL

Participa a les seves amistats la inauguració de l'establiment de Camiseria, Corbateria, Genres de punt i altes Novetats, que ha instal·lat a la *plaça de la Universitat, número 7*, i que ofereix al públic.

crochets no es donen amb els tríceps, sinó amb espatlla, que està sostinguda pels múscles dorsals i pectorals.

Es tracta, doncs, de desenrotllar els darrers. El sac d'arena l'"exercisseur" i un parell d'halteris de dos a tres lliures són per a això els elements adequats.

Els exercicis respiratoris eixamplant el pit i fortificant els múscles intercostals contribueixen també a l'adquisició del punch.

L'escola primària del dur pegador és—assegura Fitzsimmons—el sac d'arena; els altres exercicis vénen a completar la seva obra.

Per aprendre de pgar fort cal, a més a més, pagar ràpid, car la velocitat és un dels dos factors que contribueixen a l'eficàcia cercada segons la coneguda llei física.

Critias

LES ORGANITZACIONS

La reunió d'avui Ciclone contra Paul Gay.-Gonzalez contra Bruguer.-Pere Saez contra Garzie

Aquest vespre, al Teatre Nou, Young Ciclone reapareixerà davant Paul Gay, suficientment conegut dels barcelonins perquè ens calgui fer esment de les vegades que el boxador d'Arlés s'ha exhibit en el nostre ring.

Recordarem tan sols, a fi de posar de relleu la importància d'aquest match, que Paul Gay, el mateix que Denain, ha boxat diverses vegades contra els millors pesos plomes peninsulars, Ruiz i Gironès, amb resultats diferents pel que toca a Gironès, i havent estat sempre batut pel madrileny.

Tant Gironès com Ruiz es troben avui, respecte de Paul Gay, a una alçada esportiva superior, per tal com darrerament tots dos han aconseguit batre'l en forma que no ofereix el més petit dubte. Una circumstància anàloga ocorregué quan Ciclone fou oposat a Denain: Denain havia estat batut per tots dos d'una manera indiscutible.

L'ocorregut aleshores tingué una gran transcendència esportiva per tal com Ciclone vençent Denain amb més netedat, amb més superioritat tècnica, que Ruiz i Gironès, donà la impressió que teníem en ell un valor pugilístic superior als dos esmentats.

Aquell resultat podia ésser en part fill de la casualitat o tenir el seu origen en un momentani descens de forma de Denain, i és per això que el combat d'aquest vespre pot revestir, des del punt de vista de l'apreciació de la vàlua del boxador català, una gran importància.

Creiem que avui Ciclone està en millors condicions que quan va boxar contra Denain. knockoutà en dos rounds, deixà a tothom quelcom somniador respecte de les possibilitats d'aquest minyó, que en menys d'un parell d'anys ha conquistat dintre de la boxa un lloc preeminent.

Paul Gay, gat vell del ring, és home al qual el sol fet d'haver aguantat i fins posat en perill a Ruiz, l'actual campió peninsular de la categoria dels plomes, fa que hom el consideri com un home susceptible de batre el nostre compatriota, encara que de l'examen del seu record sembli desprendre's la impossibilitat que la seva victòria sigui obtinguda per k. o. Tenim, doncs, en Gay un adversari que pot batre Ciclone, encara que no tan fàcilment posar-lo en perill. Ara bé: cal tenir en compte que, malgrat tot, en quan a punch no és valor negligible, i això val dir que mai Ciclone podrà boxar amb la mateixa confiança que davant Denain, majorment si té en compte que són molt freqüents en ell unes reaccions ofensives inesperades que descomponen el més serè.

Young Ciclone, ho creiem sincerament, serà el vencedor d'aquest vespre, si una circumstància imprevista no li arrabassa la victòria. No obstant, la seva tasca no serà de les més fàcils, ja que Paul Gay, sobre tenir un cop prou eficaç, és home que coneix a fons l'ofici, i posarà en joc tots els seus

coneixements per destorbar la tasca del seu adversari.

Manuel González, que figura també en el programa d'aquesta vespre, és un boxador la tasca del qual no passà desapercebuda als aficionats al noble art. L'adversari que avui li han designat és un home que, com sempre, pesa uns quants quilos més que ell. Té, a

més a més, Bruner un cop dels perillosos, que obligarà a Manuel González a manenir durant tot l'encontre una gran atenció, i si arriba a vèncer'l, com creiem que ho aconseguirà, haurà adquirit una experiència nova que el dia de demà li valdrà per atacar els homes més significats de les categories dels pesos gall i ploma.

CICLISME

Les sorpreses de la cursa de la Unió Ciclista de Terrassa

Realment el cas de la cursa de diumenge passat a Terrassa és dels més extraordinaris que s'han donat. Sis homes de primera categoria es van arrengrar en el moment de la sortida: Monteys, Tresserras, Espanyol, Gabriel Cruz, Fargas i Josep Cebrian Farré. Qualsevol diria que per a algú d'aquests havia d'ésser la victòria. Ironia! No solament el vencedor de la cursa no va ésser de primera categoria, sinó que quatre xicots de tercera categoria guanyaren els quatre primers llocs de la classificació general. S'ha vist mai una cosa semblant? Creiem que no, i que quan els Magdalena, Crespo, Nolla, Esteve, Martí, Gargallo, etc., llegeixin o s'assabentin d'això, sentiran una mena de fiblada que els farà rebote en busca dels culans i de la indumentària de "routier".

No obstant, a nosaltres no ens sorprèn, i després de no sorprendre'ns, tinguérem diumenge un veritable goig en veure que tres principiants, podríem dir-ne, es perdessin de vista Rabassada amunt, d'homes carregats de pretensions. L'esport ciclista dona aquests grans desenganys als que es creuen arribats al cim. En Senon, En Farré petit i En Bachero poden ben bé afirmar-ho.

Però separem de seguida a Monteys d'aquesta opinió. Ell fou precisament l'autor que es pogués apreciar la fita exacta de forces i la forma que guarden els corredors de primera que ara tenim, i el brillant esdevenidor que espera als Senon, Farré (Vicents), Bachero, Busqué i algun altre. Particularment els tres primers nomenats poden sentir agraïment a Monteys.

La cursa del magnífic crac de Gràcia podríem qualificar-la com una espècie de prova d'entrenament. No pensava disputar aquesta cursa que mai podia interessar un "routier" de les seves qualitats admirables per a curses de 150 o 200 quilòmetres, però difícils d'adaptar en trajectes de 70 quilòmetres, on els homes ràpids com Tresserras, Espanyol i J. Farré poden triomfar amb relativa facilitat. Monteys va sortir, doncs, per afició, i tal volta per veure fins on arribaven les forces dels seus contrincants. Indubtadament, aquesta havia d'ésser la seva intenció, car a sortida de Sant Cugat, al mateix peu de la Rabassada, va començar d'atacar la dura costa, esplèndida de forma i de combativitat. Molts cops es quedava sol a 15 i 20 metres, però trobava sempre en Ferré petit, Senon i Bachero, uns terribles replicadors. Malgrat això, continuà sempre ascendint, posant en la seva feina una energia i un braó que feien admirable "pendant" amb llur demostració de facultats.

Per això, en felicitar el brillant vencedor Senon i Farré (Bachero va abandonar la cursa per raons de no sabem quin misteri), llencem també un fort hurra! a honor de Monteys, per la seva esportivitat, per la forma insospitada que, indubtadament sense pensar-s'ho ell mateix, va convertir-se en admirable provador d'atletes ciclistes, sometent-los a una prova única per seleccionar els de millors qualitats.

En Senon no és cap desconegut. Recordem que va debutar com a neòfit en el primer circuit del Penedès. Pedalajava amb la màquina plena de fang als pedals i als frens, però l'home es va entestar en estalviar-se els segons que hauria tardat baixant de la bicicleta i treient el fang, i perdre els minuts que li ocasionava el fer donar les voltes més ràpides a la roda motriu completament frenada per grossos empatsos de fang als patins dels frens. Li aconsellàrem que baixés a treure el fang, però ell, tossut, preferia fer-lo desprendre pegant amb més força a les manivelles. L'escamot li va escapar moltes vegades i altres tantes el tornà a atrapar. Ens va sorprendre l'energia d'aquell xicot. Més tard va guanyar brillantment el campionat de Les Corts, i en 2 o 3 curses l'hem vist detingut per l'obstacle del pas a nivell de Cornellà, plorant de ràbia en veure

que se li ajuntaven els corredors que havia deixat enrera. Senon no és cap desconegut. Les proves que en altres ocasions havia mostrat el fan ben mereixedor d'aquest gran triomf que assolí diumenge.

No sabem qui va ésser que després del Gran Premi de la U. V. E., disputat el passat mes de març, va dir que En Ferrer petit seria més bon corredor que el seu germà gran.

Això fou perquè en aquella cursa hi van prendre part Janer, Saura, Llorens, Tresserras, Montero, Jauregui, Miner (aquests tres del Nord), junt amb 60 o 70 routiers, més una selecció veritable d'asos que en un recorregut de 150 quilòmetres duríssims es disputaven el Gran Premi de la U. V. E. En aquella cursa, quan Janer i Saura van donar la batalla mancomunada pujant a Can Bordo, En Farré petit va coronar a 30 metres d'ells dos i d'En Montero, i a dalt de tot avantatjava més de 100 metres a Bachero, Cruz, Llorens, Tresserras, i alguns quilòmetres a tots els altres corredors que van sortir.

En Vicents Farré, diumenge, pujant la Rabassada, va guanyar tres minuts al seu germà. Després va ésser ell mateix qui va escapar de Monteys, emprant un tren de "levrier" que signaria el propi Musió. Una caiguda traïdora li va treure potser un primer lloc més que probable.

Per ara el pronòstic del malèvol que va atrevir-se a fer comparacions entre els dos germans, va endavant. Veurem si el més gran se sent picat en el seu amor propi.

R. Torres

El recorregut va ésser el següent: Terrassa, Rubí, Rabassada, Can Gomis, Laberinte, Sant Andreu, Montcada, Sabadell, Matadepera (encreuament), Terrassa. Total 75 quilòmetres. Podien prendre-hi part totes les categories.

La cursa començà a les nou del matí, presentant-hi part 42 corredors.

Fins passada la costa de la Rabassada no fou determinada ben bé la posició dels jugadors. Monteys portava la davantera, però fou encalcat per Cebrian, Bachero i Zenon, quedant el primer lloc per en Cebrian, que s'afanyà adaleradament per encalçar-lo.

Prompte s'ajuntà a ells En Ferrer II, però sofrí pana i En Bachero, que es retirà, li cedi la màquina.

A la vora de Terrassa En Ferrer II guanyà el perdut, i a causa d'haver caigut Cebrian, i de perdre visiblement terreny En Monteys, quedà en primer lloc.

Però a darrera hora fou passat per Zenon, que quedà vencedor, enportant-se el primer premi.

Classificació:

- 1.—Zenon, 2 h. 17 m.
- 2.—Ferrer II, 2 h. 17 m. 1 s.
- 3.—Busqué, 2 h. 19 m. 18 s.
- 4.—F. Cruz; 5.—G. Cruz; 6.—Barbé; 7.—Monteys; 8.—Salomó; 9.—Bueso; 10.—Villanueva; 11.—López; 12.—Casanovas; 13.—Borrelles; 14.—Masgrau; 15.—García; 16.—Gaja; 17.—Corrada; 18.—Munné; 19.—Montañés; 20.—Giralt; 21.—Farran; 22.—Casals; 23.—Turull; 24.—Bassogarias; 25.—Simon; 26.—Porta; 27.—Bosch; 28.—Vendrell.

AFICIONATS A LA T. S. F.
Si voleu gaudir sentint les audicions de Radio adquiriu aparells

REFLET

BORI I ROCA - Diputació, 325 - BARCELONA

Dimarts dia 7-Gran Vetllada de BOXA al

TEATRE NOU

Saez - Garzie

Young Ciclone-Paul Gay

ATLETISME

Sota tots conceptes, els Campionats han obtingut un èxit sorollós, havent-se batut cinc records de Catalunya i dos d'Espanya

Palau i Mateu foren els herois de la jornada

Una excel·lent organització del Club Gimnàstic de Tarragona

IMPRESSIO

Els IX Campionats de Catalunya d'Atletisme han marcat una data gloriosa en els anys esportius de Catalunya.

Tarragona pot sentir-se orgullosa de l'obra portada a cap diumenge passat, ja que sense vacillar podem afirmar que l'organització dels Campionats d'enguany supera la de tots els Campionats celebrats fins ara a la Península.

Cert és que l'acord de restricció dictat pel nostre primer organisme atlètic poc permetia d'esperar un èxit tan falaguer; però sortosament el bon sentit imperà a temps i això fou la causa que l'èxit d'organització anés acompanyat d'un èxit esportiu també poques vegades igualat.

Una organització model, en la qual tant la part tècnica com la d'ornament fou acuradíssima; cinc records de Catalunya batuts i un d'igualat, i dos records d'Espanya batuts i també un d'igualat, són dades suficients que per elles soles demostren a bastament l'èxit del IX Campionat de Catalunya, tan bellament organitzats pel Club Gimnàstic de Tarragona.

EL QUE POT L'ENTUSIASME

Els nostres atletes han demostrat novament fins on arriba el seu entusiasme i la seva voluntat per l'entrenament, i gràcies a la seva perseverança ha pogut ésser factible aquesta hecatombe de records.

Tots els anys, els Campionats de Catalunya han anat precedits d'un sens fi de concursos d'entrenament que permetien als atletes no solament una millor preparació, sinó que els servia d'orientació per al seu entrenament, ensems que els servia també d'estímul. Enguany, per dissort, els nostres atletes han anat als Campionats de Catalunya sense més prova d'entrenament que els Campionats de Barcelona.

Dit això es comprendrà fàcilment que l'èxit esportiu dels Campionats d'enguany es deu única i exclusivament als mateixos atletes, dels quals podria haver-se'n tret molt més profit si haguessin estat sotmesos a una preparació progressiva i ben portada.

Per això felicitem des d'aquestes columnes a tots els participants, i en particular els Palau, Mateu, Junqueras, Roca i Olivella, pel triomf de diumenge, encoratjant-los a que continuïn amb la mateixa perseverança llur preparació i perquè repeteixin en terres donostiarres, els propers dies 25 i 26, llurs gestes.

ELS HEROIS DE LA JORNADA

Un capítol a part es mereixen aquells que per llur gesta contribuïren a què l'èxit d'aquests Campionats fos tan rotund; vagi, doncs, dedicat als Palau i Mateu, per les seves excel·lents marques, aconseguides; al propulsor de l'esport tarragoní senyor Lluís Bonet, gràcies al qual ha estat factible aquesta bella organització; a l'amic Calvet, que tant hi ha contribuït des de la Federació, i als elements del Comitè Provincial de Tarragona i Club Gimnàstic, que han portat tot el pes de la feixuga tasca damunt les espatlles.

COMENTARIS TECNICS

Vistes les dificultats amb què la majoria dels atletes catalans, i en dir la majoria ens referim als de Barcelona, s'han trobat per a llur preparació, en primer lloc per la manca de proves d'entrenament, i en segon lloc per la d'un terreny on poder preparar-se, sincerament hem de dir que no érem pas optimistes.

De totes maneres, amb tot i les bones marques assolides, l'exhibició de la immensa majoria dels atletes que actuaren al camp del Club Gimnàstic deixà entreveure tres coses: manca de preparació, poc hàbit de lluita i desconeixement total del seu límit d'esforç.

En córrer la final dels 200 metres portava corregudes en Junquera una eliminatòria de 100 metres en 11 s. 2-5, uns 200 metres eliminatòries, en 24 s., 100 metres relleus, i uns 100 metres final, en 11 s. 1-5. Cert és que l'Olivé també portava la mateixa fatiga, però a ell l'entrenament li aminorà el cansament mentre que a Junqueras, molt desentrenat encara, li faltà fons per respondre a les exigències a què l'escomesa dels contrincants l'obligaven.

De totes maneres cal assenyalar novament que l'Olivé és una gran esperança, del qual, un cop més polit i avesat a la lluita, esperem grans coses, però avui per avui, repetim, no el creiem encara superior a En Junqueras.

La victòria d'En Maximi Garcia en els 400 metres no admetria ja cap mena de disputa, després de la reparició en els campionats de Barcelona.

En Serdà corregué bé, però no baixà del seu temps acostumat, en canvi En Barberà ens agradà força, encara que el seu estil és bastant defectuós per a curses d'aquesta mena.

En Viñadé, en guanyar els 800 metres, ha trobat la recompensa a la gran voluntat i a un entusiasme poc corrent després de cinc anys d'actuació atlètica constant.

No aconseguí, és cert, una marca excel·lent,

Cada dia augmenten

les vendes de

STUDEBAKER

El secret del seu èxit consisteix en que aquesta marca ofereix únicament

COTXES DE QUALITAT SUPERIOR

i d'un veritable valor i en que el públic, plenament convençut d'aquestes qualitats, hagi fet de

STUDEBAKER

el cotxe de la seva predilecció.

No és estrany que per aquests conceptes les nostres vendes tripliquin les del passat any 1924.

Representació general per a Espanya:

Stevenson Romagosa y Cia

VALÈNCIA, 295

Saló de vendes:

I. PONS

Passeig de Gràcia, 54 - BARCELONA

però tampoc podem ésser exigents amb un home que no estava especialitzat per fer-la.

Muntané, de Reus, féu bona impressió, però si no s'hagués reservat tant per a l'últim i hagués emprat l'esforç amb un tren més fort, hauria tret millor profit.

En Palau guanyà els 1.500 d'una fàcil meravellosa, ja que després d'haver corregut els 5.000 metres al matí, es desfèu de Miquel amb una facilitat gran.

Palau es confirmà el millor "stayer" actual de la Península, corrent amb una energia i una facilitat de moviments verament sorprenent. Sortir, agafar el cap i no deixar passar-se per Miquel, per deixar-lo quan faltaven tres voltes per acabar, fou cosa fàcil.

En canvi Miquel, des d'un principi, corregué pesat i feixuc, la qual cosa, tenint present que corregué la distància en el temps del seu antic record, demostrà que potser un altre dia podrà fer quelcom millor.

L'Arbulí guanyà els 10 quilòmetres en un temps força acceptable, i semblà haver recobrat aquella forma que li valgué diferents títols de campió de Catalunya. Bellmunt, que corregué malalt, no va poder presentar batalla.

En els 110 metres obstacles i en els 400, els records foren batuts de totes maneres; tant Roca com Mateu, amb més preparació de la que avui tenen, són capaços de millorar-los, bastant. A Roca li falta més "sprint", i a Mateu escola de salt.

Els llançaments foren fluïdíssims i només Bru, amb la javelina, mereix esmentar-se. Ha guanyat en estil, però encara li falta molt per ésser perfecte.

L'Olivella en el triple salt, i Roca en la llargada, entusiasmen.

De totes maneres, a més del grau de forma en què es troben, cal tenir present que la pista del saltador reunia totes les condicions necessàries, i això facilità molt la seva tasca.

Tots dos ens inspiren grans confiança per als propers Campionats peninsulars si procuren millorar la preparació, sobre tot Roca.

En els relleus 4 per 100, l'equip independent format per Junqueras, Cebria, Aiximeno i Alcalà, triomfà sense lluita. Aquest fet i el dels viratges, un xic massa tancats, fou la causa que el record no fos millorat.

Els 4 per 400 foren guanyats per l'Espanyol, representat per Barberà, Solanes, Baidés i García, guanyant gràcies a la cursa efectuada per aquest últim.

De l'equip dels independents format per Viñadé, Anfrons, Meléndez i Serdà, el que més s' distingí fou l'Anfrons. En els relleus estigueren més encertats aquests que els d'Espanyol.

UN ALTRE RECORD QUE TAMBE FOU BATUT I NO HA ESTAT COMENTAT

Aquest el bateren els directors del Club Gimnàstic, organitzadors per tal d'aconseguir un èxit no escatimaren ni temps ni pessetes, podent assegurar que mai cap reunió atlètica ha estat tan acuradament atesa.

Tot el material era nou, i la majoria d'ell fou adquirit directament a l'estranger.

També felicitem els elements del Comitè de la Federació d'Atletisme, que formaren tots com un sol home, cooperant enormement en l'organització sobre el terreny.

Lluís Meléndez

Resultats tècnics

100 METRES LLISOS

Primera sèrie

1.—Junquera, 11" 2-5. 2.—Badia. 3.—Cebria.

Segona sèrie

1.—Ferrer, 12" 1-5. 2.—Mas. 3.—Pont.

Tercera sèrie

1.—Oliver, 11" 4-5. 2.—Solanes. 3.—Güell.

Final

1.—Junquera (independent), 11" 1-5.

2.—Olivé (F. C. Badalona), 12".

3.—Badia (independent), 12" 1-5.

400 METRES LLISOS

Primera sèrie

1.—García, 55". 2.—Baidés. 3.—Viñadé.

Segona sèrie

1.—Barberà, 57" 1-5. 2.—Sardà. 3.—Anfrons.

Final

1.—García (C. D. Espanyol), 55".

2.—Sardà (independent), 56" 3-5.

3.—Barberà (C. D. Espanyol).

SALT DE LLARGADA

Final

1.—Roca (independent), 6 m. 15 cm.

2.—Güell (Tarragona), 6 m. 11 cm.

3.—Olivella (Tarragona), 6 m. 9 cm.

Els primers milloraren el record de Catalunya, deixant-lo establert en la següent forma:

1.—Roca, 6 m. 35 cm. (record de Catalunya).

2.—Güell, 6 m. 22 cm.

3.—Olivella, 6 m. 18 cm.

500 METRES LLISOS**Final**

- 1.—Palau (Independent), 16'.
- 2.—Ramos (Tagamanent), 16' 48".
- 3.—Casas (Reus Deportiu), 17' 31".

200 METRES LLISOS**Primera sèrie**

- 1.—Oliver, 25". 2.—Cebrià. 3.—Badia.

Segona sèrie

- 1.—Junquera, 24". 2.—Alcalà. 3.—Ferrer.

Final

- 1.—Oliver (F. C. Badalona), 25".
 - 2.—Junquera (Independent), 25" 1-10.
 - 3.—Badia (Independent).
 - 4.—Alcalà (Independent).
 - 5.—Bru, 19 m. 60 cm.
- Tots tres pertanyen al Club Gimnàstic.
5.—Cebrià (Independent).

LLANÇAMENT DEL MARTELL

- 1.—Llorens, 30 m. 47 cm. 2.—Nin, 23 m. 58 cm.

110 METRES TANQUES**Primera sèrie**

- 1.—Roca, 18" 1-5. 2.—Roca (J.). 3.—Turmo.

Segona sèrie

- 1.—Nin, 18" 1-5. 2.—Güell. 3.—Llorens.

Final

- 1.—Roca (Independent), 17" 2-5 (record de Catalunya i iguala el d'Espanya).
- 2.—Nin (Club Gimnàstic), 19" 1-5.
- 3.—Güell (Club Gimnàstic), 20" 1-5.

800 METRES LLISOS

- 1.—Vinadó (Independent), 2' 11".
- 2.—Muntané (Reus Deportiu), 2' 13".
- 3.—Raventós (Junior F. C.).

RELLEUS 4x100

- 1.—Equip Independent (Alcalà, Aiximeno, Cebrià, Junquera), 48" 2-5.
- 2.—Club Gimnàstic de Tarragona (Güell, Güell, Ray, Farré), 50" 1-5.
- 3.—F. C. Badalona.

LLANÇAMENT DEL PES

- 1.—Nuebling (Societat Gimnàstica Alemanya), 10 metres 92 cm.
- 2.—Llorens (Club Gimnàstic), 10 m. 90 cm.
- 3.—Nin (Club Gimnàstic), 10 m. 75 cm.

TRIPLE SALT

- 1.—Olivella, 12 m. 80 cm. (record de Catalunya).
- 2.—Culi (Badalona), 12 m. 59 cm.
- 3.—Roca (Independent), 12 m. 53 cm.
- 4.—Pinyol (Independent), 12 m. 16 cm.
- 5.—Olivé (Badalona), 11 m. 60 cm.

1,500 METRES LLISOS

- 1.—Palau (Independent), 5' 13" 2-5.
- 2.—Miquel (C. D. Espanyol), 4' 17" 3-5.
- 3.—Ferrando (Tagamanent), 4' 35".

LLANÇAMENT DE JAVELINA

- 1.—Bru (Club Gimnàstic), 47 m. 92 cm.
- 2.—Nuebling (Societat G. Alemanya), 47 m. 34 cm.
- 3.—Olivé (Tarragona), 43 m. 11 cm.

SALT DE PERXA

- 1.—Fleiter, 3 m. 12 cm.; 2.—Culi, 3 m.; 3.—Llorens (C. G. Tarragona), 2 m. 80 cm.

10,000 METRES LLISOS

- 1.—Arbulí (C. D. Espanyol), 34' 2".
- 2.—Bellmunt (Independent), 34' 42".
- 3.—Ferrando (Tagamanent), 35'.

400 METRES TANQUES

Per impossibilitat de fer-ho amb sis pistes, tota vegada que amidar 250 metres obligava a fer una sèrie de combinacions de treure i posar tanques, aquesta prova es va córrer al cronòmetre.

- 1.—Mateu (Independent), 1' 2" 4-5 (record d'Espanya).
- 2.—Cebrià, 1' 7" 4-5.
- 3.—Ripoll (C. G. Tarragona), 1' 8" 3-5.

LLANÇAMENT DEL DISC

- 1.—Llorens (C. G. Tarragona), 31 m. 2 cm.
- 2.—Fleiter (S. G. Alemanya), 29 m. 80 cm.
- 3.—Nin (C. G. Tarragona), 28 m. 70 cm.

SALT D'ALÇADA

- 1.—Olivella (C. G. Tarragona), 1 m. 64 cm.
- 2.—Turmo (Independent), 1 m. 60 cm.
- 3.—Fleiter (S. G. Alemanya), 1 m. 60 cm.

RELLEUS 4x400

- 1.—C. D. Espanyol (Solanes, Barberà, Baldes, Garcia), 3' 53" 4-5.
- 2.—Equip Independent (Vinadó, Anfrons, Meléndez, Cerdà), 4' 1-5.
- 3.—F. C. Badalona, 4' 10" 1-5.

Els records batuts

1.500 metres: Miquel Palau, 4 m. 13 s. 2-5 (record de Catalunya i Espanya).

400 metres tanques: Mateu, 1 m. 2 s. 4-5 (record de Catalunya i Espanya).

100 metres tanques: Joan Roca, 17 s. 2-5 (record de Catalunya batut i igualat el d'Espanya).

Salt de llargada: Joan Roca, 6 metres 35 centímetres (record de Catalunya).

Triple salt: Olivella, 12 metres 80 centímetres (record de Catalunya).

100 metres: Joan Junquera, 11 s. 1-5 (record de Catalunya igualat).

3.er GRAN PREMI D'EUROPA Circuit d'Spa (Bélgica)

ELS MAGNETOS

equipant els dos cotxes vencedors
palesen novament la seva alta qualitat

REPRESENTANTS EXCLUSIUS:

F. Xaudaró i C.^a

BARCELONA

Mallorca, 281

Telef. 2171 G.

MADRID

Génova, 3

MOTORISME

L'exàmen psicotècnic dels xòfers

Els accidents d'automòbil

Hom troba sovint en les quotidianes notícies d'accidents d'automòbil, que són comentats tendenciosament, sobretot per la gent condemnada a anar a peu a perpetuitat. És clar que també es troben accidents d'altres mitjans de conducció i transport, però aquests no ens interessen en aquest lloc.

La quantitat d'automòbils, cada dia en augment, ha estat causa que hom cerqués els mitjans de minvar el nombre d'accidents, ja que suprimir-los en absolut no sembla pas possible.

Segons xifres oficials, damunt el vast territori dels Estats Units, les víctimes per accidents d'automòbil pujaren, durant l'any 1923, a 22,000 morts i 678,000 ferits. A la sola ciutat de Londres, en els nou primers mesos de 1924, les dites víctimes es distribuïren així: 607 morts i 61,357 ferits.

No tenim a mà, ni sabem tan sols si existeix, una estadística semblant d'aquest tros de terra col·locat al SO. d'Europa; ni és gaire divertit, ni per al lector ni per a nosaltres, descabellar xifres i més xifres, ultra que l'estadística, segons un humorista que no sabia matemàtiques, és la més inexacta de les ciències exactes. Podem suposar, però, que a tot arreu les xifres guarden una proporció semblant.

I no serà pas perquè no s'hagi procurat de minvar els accidents, d'un cantó, reglamentant la circulació, de l'altre, proveint els vehicles de tota mena d'aparells de seguretat.

Un perill constant és l'individu que va a peu, ésser que no va mai pel cantó que li pertoca, que travessa quan li sembla i proveït d'un autocontrol i sobretot d'uns frens palesament insuficients. Això a la ciutat i en carretera; en aquesta, encara, cal afegir-hi els carros amb el carreter dormint i rodant sempre que poden per l'esquerra, els ramats de bestiar, d'una lentitud de maniobra desesperant, etc., etc.

Però on el problema de la circulació assoleix majors dificultats és a les ciutats. Adhuc suprimint en absolut la gent que va a peu, per mitjà de passatges subterranis o passarelles, resten els vehicles que poden topiar entre ells, carregats de passatgers, o esclafar-se contra un aparador.

Per completar el quadro de responsabilitats, assenyallem com cal que els xòfers poden ésser i de vegades són causants dels accidents.

Si davant un fet anormal, el conductor del vehicle no reacciona prou de pressa? Si dubta a fer la maniobra precisa i necessària en el moment de patinar el cotxe? I això pot succeir sense massa culpa del conductor, per la manca de condicions psico-fisiològiques, factor negligit temps ha, però al qual darrerament hom dona la importància que requereix.

La selecció dels xòfers

Durant la guerra, els alemanys aplicaren la selecció psico-fisiològica al reclutament de 20,000 xòfers coneixedors de l'ofici. Així i tot, fou eliminat el 20 per 100 dels candidats.

Quan la Mancomunitat ens dotava d'institucions tendint a assimilar-nos als pobles europeus, en col·laboració amb l'Ajuntament popular de Barcelona, creà l'Institut d'Orientació Professional, amb l'objecte de determinar les aptituds de cada un i donar-li esmerç adequat.

En aquest Institut, dirigit en la part mèdica pel nostre amic doctor Emili Mira, les adquisicions d'una novella ciència, la psico-tècnica o organització racional del treball humà, han trobat aplicació pràctica.

Per l'Institut d'O. P. han passat, pel que fa al nostre cas, els candidats a xofer de la Companyia General d'Autòmibus de Barcelona, i llur selecció

Gran premi d'Europa 1925

1.er Alfa-Romeo

2.^{on} Alfa-Romeo

Gran premi d'Europa 1924

1.er Alfa-Romeo

Gran premi d'Itàlia 1924

1.er Alfa-Romeo

2.^{on} Alfa-Romeo

3.er Alfa-Romeo

4.^{ar} Alfa-Romeo

RECORD MONDIAL DE VELOCITAT EN CARRETERA.

CILINDRADA 2 LITRES

195 Km. hora
(CREMONA)

Alfa Romeo

EL COTXE MÉS RAPID DEL MÓN

S. A. ESPANYOLA, ING.
NICOLA ROMEO I C.^{IA}

Director: R. Andrés G. i Fabià

Llúria, 73 - BARCELONA - Tel. 2284 G.

ció s'ha fet tenint en compte el dictamen de l'Institut.

Donarem una idea del que és un examen psico-fisiològic, no sense advertir que algunes de les proves que esmentarem no tenen lloc a Barcelona, puix que l'Institut, com tota obra científica, no compta amb mitjans econòmics suficients per procurar-se aparells costosos. Els exàmens d'aquesta darrera mena hom pot trobar-los en el report presentat al Congrés de la Unió Internacional de tramvies, ferrocarrils i transports públics automòbils (juny 1924) per M. Bacqueyrise, director dels serveis tècnics de la Societat de Transports en comú de la regió parisenca, la qual Societat ha muntat un Laboratori psicotècnic per al reclutament de personal, que és del bo i millor que hi ha.

L'exàmen psico-fisiològic

El que cal fer, primerament, és analitzar, des del punt de vista psico-fisiològic, el treball del conductor. Cal estudiar els gestos d'aquest en les diverses circumstàncies de la seva vida professional, tant pel que fa als aparells de conducció com als de seguretat. Aquest estudi permet d'establir un inventari de les funcions mentals i motrius que exerceixen un paper en l'exercici de la professió: força muscular, suggestibilitat motriu, apreciació de velocitats i distàncies, rapidesa de percepció de les imatges, rapidesa de les reaccions motrius, atenció difusa, etc.

Mitjançant aparells "ad hoc" són posades de relleu aquestes diverses aptituds, la presència de les quals en grau més o menys elevat permet de classificar el candidat racionalment.

Dintre el marc reduït de la nostra revista no podem estendre'ns a explicar els diversos exàmens que precisen en quin grau el subjecte posseeix les qualitats abans esmentades. Diguem només que l'apreciació de velocitats i distàncies es fa mitjançant un aparell que consisteix en un banc d'uns quatre metres de llargada, sobre el qual corren dos mòbils animats de velocitats diferents, variables a grat de l'examinador. L'examinat ha de precisar, amb la major rapidesa possible, en quin punt del banc es creuaran els dos mòbils.

En els grans laboratoris psicotècnics, per acabar de completar l'examen, hom col·loca el candidat a xofer en condicions psicològiques anàlogues o idèntiques a aquelles en què es trobarà quan guii el cotxe. Això es fa posant en una plataforma proveïda dels mateixos aparells de comanda i seguretat que el vehicle, davant la qual es projecta un film que comença en fer el candidat l'acció d'engegar el cotxe; la velocitat amb què es projecta el film és comandada sempre per la "velocitat" del cotxe fictici. En un aparell registrador és assenyalat cada incident del film i la reacció corresponent del conductor, de manera que hom sap a la centèsima de segon el temps esmerçat en cada moviment o maniobra del conductor en front dels incidents del film.

Després cal combinar els resultats de les diverses proves, bé assenyalant-los un coeficient i totalitzant els resultats, bé compensant la superioritat molt afirmada d'una funció mental o motriu amb la inferioritat d'altres.

Al Laboratori al·ludit de París, de 27 declarats aptes en l'examen psicotècnic, 23 foren declarats aptes també en l'examen professional. 11 candidats dolents segons el Laboratori, resultaren dolents també en l'examen professional. Però més que l'eliminació dels ineptes, el Laboratori procura que cada un exerceixi la funció per a la qual serveix, "the right man in the right place".

La qüestió econòmica

Que una Companyia, la finalitat de la qual és repartir bons dividends, munti un Laboratori d'un cost de prop de mig milió de francs, més el que costi la nòmina del personal, diu bé prou que deu veure-hi algun avantatge d'ordre material. En efecte, la Societat General de Transports en comú de la regió parisenca sap amb xifres exactes el què s'estalvia d'indemnitzacions per accidents i reparacions de vehicles comptant amb personal competent.

J. Cabot

Avís d'Administració

Preguem a tots els nostres subscriptors de les poblacions on no hi hagi corresponçal administratiu, de remetre'ns per G. P. l'import de llur subscripció del trimestre corrent

AUTOS : MOTOS : CICLES
Peugeot

Concell de Cent, 349 - Telèfon 3093 A.

Les XII hores del Guadarrama

Aquesta vegada ha estat la sisena que s'ha celebrat la cursa de les XII hores, damunt l'accidentat circuit del Guadarrama.

El dia fou poc afavoridor al principi, però més poc afavoridor fou encara l'estat del circuit, deploable en alguns llocs, la qual cosa motivà diversos accidents.

La sortida als 27 corredors que es presentaren els fou donada agrupats per categories.

Ja a la primera volta, En Sacaries Mateos, sobre Douglas, ha batut tots els records de motors de la cursa, i Oscar Leblanc, sobre Salmson, bat el record absolut de la prova que ell mateix establí l'any passat. A la segona volta, però, Mateos ha d'abandonar, per haver trencat el "manillar", a conseqüència d'un sot formidable, i Leblanc trenca la direcció a la vintena volta, salvant-se per miracle de prendre mal.

Descomptats aquests dos corredors, l'anglès Whalley, sobre Douglas, i Díaz sobre Amilcar, van al davant de les respectives categories i en la classificació general.

La cursa s'ha distingit pel gran nombre d'abandonaments.

La classificació general no ens ha vingut a mans, encara; no gens menys, heus aquí una classificació oficiosa:

Categoria velomotors 125 c. c. — I. García (Alleluia), tres voltes i escaig.

Categoria motos 175 c. c. — E. Esteve Florentino (Rovin), quatre voltes i escaig. Retirat: Hotelano (Rovin), a la tercera.

Categoria motos 250 c. c. — E. Alafont José (Velocette), prop de set voltes.

Categoria motos 350 c. c. — Sainz de la Maza i Ulloa, amb sis voltes i una fracció que no permet decidir la classificació sense comprovacions.

Categoria motos 500 c. c. — E. Mhalley (Douglas), vuit voltes justes.

Autocicles 1.100 c. c. — I. Antoni Díaz Amilcar), vuit voltes.

El Moto Club i la Penya Amilcar celebren els seus èxits amb sengles sopars

Amb l'objecte de celebrar l'èxit de la Volta de Catalunya i el repartiment de premis guanyats en la dita prova, es reuniren dijous al restaurant de La Rabassada els elements més sobresortints del Moto Club, tret del president, senyor Coma, al qual urgents afers comercials el privaren d'assistir, corredors premiats, representants de la Premsa i altres elements simpatitzants.

Com en altres àpats del Moto Club, el bon humor i la gatzara foren la nota predominant; alguns dels concurrents exhibiren les més insospitades habilitats per amenitzar la sobretaula. Diuen que es van divertir tant.

El mateix dijous, els components de la Penya Amilcar i bon nombre d'amics d'En Ricard Ballet, bó, en homenatge a aquest excellent driver, organitzaren un sopar al restaurant Catalunya, per celebrar el seu èxit en la cursa en costa de La Rabassada, organitzada per Penya Rin.

Oferí el banquet l'amic i distingit esportista, president de la Penya, En J. M. Pérez, i a continuació, en amigable "causerie", digueren interessants coses relacionades amb el motorisme els amics Rovira, Sanillosa, Aràjol i, finalment, el sem-

Aquest número ha passat per la censura governativa

pre esportista Alvarez, que resumí aciençadament tots els projectes, alguns dels quals es duran a la pràctica, i altres que ja tenen avui estat de realitat, entre ells la participació d'En Balletbó en una importantíssima cursa estrangera i l'organització per a dintre pocs mesos d'una gran cursa de les 24 hores en lloc cèntric de la capital.

El nou local de la representació "Diatto"

Els amics Oliveras i Casacuberta, representants de la famosa marca d'automòbils italiana "Diatto", que tan bons records ha deixat en la prova clàssica de La Rabassada, des d'aquesta setmana tindran el seu nou local per a exposició i despatx al número 96 del Passeig de Gràcia, lloc cèntric com cap altre, tal com mereix la importància de la renombrada marca.

Comentari desaparegut involuntàriament

En el nostre número anterior, en parlar de la Volta de Catalunya, remarcàrem com calia la cursa, digna d'esment per tots conceptes, dels cotxets Austin i Opel, que sense incidents de cap mena i amb una regularitat absoluta cobriren el miler llarg que comportava l'itinerari. Però degut a una badada del compaginador es perdé el paràgraf laudatori, del qual se salvà només la primera ratlla. La cosa ens ha sabut greu, ultra altres raons, perquè sempre que podem remarcuem les performances dels vehicles de petita cubicació, alguns dels quals ens tenen el cor robat.

PILOTA BASCA

Societat d'Esport Basc

Partits finals dels concursos de 1.ª i 2.ª categoria

Al frontó de Sarrià tingueren lloc diumenge, els següents partits:

Primer partit, a 40 punts (segona categoria). — Vermells: Llopert-Puig, 40. — Blaus: Boedó-Viñals, 22.

Aquest partit transcorregué fins a 15 punts molt igualat; després la parella vermella s'imposà d'una manera definitiva i ràpida, quedant vencedors de segona categoria els senyors Llopert i Puig.

Segon partit, a 40 punts (primera categoria). — Vermells: Larramendi-Mas, 34. — Blaus: Bo (Joan)-Amat, 40.

Aquest partit resultà molt interessant, i el seu resultat, fins a cert punt, inesperat: la càtedra es decantà visiblement a favor de la parella vermella, però aquesta no tenia la seguretat dels blaus.

Joan Bo va dominar admirablement la pilota, i retornà rebotades amb gran seguretat

i col·locació. Amat jugà també amb molt d'encert, portant a cap la parella blava un joc molt dur i baix.

El cinquè punt vermell fou el millor de la tarda. Les igualades van ésser en els 20, 24 i 29; després d'aquest, el senyor Larramendi sofí una petita distensió al braç dret, que li impedí col·locar el seu fort "saque" i l'obligà a entrar desconfiadament. El seu company, senyor Mas, jugà, com sempre, molt bé.

En acabar els dos partits foren lliurades les medalles de la Societat d'Esport Basc a les parelles vencedores.

Al Club Bascònia

Com a fi de temporada i amb motiu de jugar-se la final del Concurs "Cadira i Germandat de Pelotaris", tingué lloc diumenge al Frontó del Palace un gran festival prenent-hi part notables aficionats, socis d'aquest Club, els jugadors professionals a cistella Olalde i Azcue, i una parella de jugadors a mà, socis del Club Basc de Barcelona.

Tots els partits resultaren força interessants, especialment el de concurs, jugat entre Pons (I.)-Olamendi contra Patau-Roviro, guanyat per aquests darrers amb relativa facilitat, degut al poc segur que jugà en Pons, puix d'haver estat com en altres ocasions, podia, si no guanyar, vendre molt més cara la victòria. Per tant, els senyors Patau-Roviro queden guanyadors de les insígnies aferres per la Germandat de Pelotaris i el senyor Joan Cadira Menta, i els senyors Pons-Olamendi, de les copes ofertes per la parella que ha quedat guanyadora.

Cal esmentar el partit jugat a cistella entre Rigau-Azcue contra Herrera-Olalde, que després d'interessant lluita acabà amb la victòria dels primers, havent jugat molt bé tots dos vencedors.

ELS nostres esportius no poden ara queixar-se per la manca d'una revista que ompli el buit existent fins ara.

La subscripció és l'ajut més eficaç i positiu que pot fer-se per al manteniment i prosperitat de

L'Esport Català

que cal difondre i portar a tots els reconos on es faci esport.

Remetem als amics que ens els demanin, carnis de subscripció que faciliten l'obra de difusió i propaganda.

TENNIS

Els darrers concursos a Wimbledon

El clàssic concurs mundial ha fet que enguany es repetís el partit final de l'any passat, car les respectives posicions han estat guanyades pels francesos Borotra i Lacoste, i també com l'any passat, suara ha guanyat Lacoste, amb quatre sets, la qual cosa permet dir que el jove campió francès Lacoste s'apropa ràpidament a poder disputar el número 1 de la classificació mundial.

L'equip de Pompeia, campió de Catalunya anirà a Alemanya

Per tal de disputar un match entaulat, els actuals campions de Catalunya sortiran el dia 17 del mes que som cap a Berlín, havent estat designats Morales, Juanico, Noblom, Tarruella, Saprissa i González per als individuals, i Morales-Tarruella, Juanico-Saprissa i Noblom-Sala per als partits de parelles.

Probablement completarà l'equip expedicionari la senyora Morales.

Han tingut fi els concursos esmentats en passades edicions, acabant amb els mateixos la temporada oficial.

A Mallorca va ésser proclamat guanyador Andreu, al qual disputà el títol Juanico.

El challenge Garriga-Nogués, aferrissadament disputat a les pistes del benemèrit Centre Autonomista de Dependents, va ésser conquerit per Juanico en lluita contra Morales.

Al Salut S. C. el jugador pompeia Juanico, repeteix la seva victòria sobre Morales, venent-lo en magnífica forma el joc i guanyant el campionat.

LIQUIDACIÓ DE LES MOTOCICLETES

INDIAN

4 i 7 HP. "STANDARD" (models 1920) i 7 HP. "CHIEF" (models 1923-24)

Oferim aquestes motocicletes als següents preus, nets:

Motos 4 HP. sense equip elèctric	a 1.600 Ptes.
Motos 4 HP. amb equip elèctric	a 1.900 "
Sidecar complet (carrosseria "Princess")	a 700 "
Motos 7 HP. "Standard" sense equip elèctric	a 2.000 "
Motos 7 HP. "Standard" amb equip elèctric	a 2.300 "
Sidecar complet (carrosseria "Princess")	a 700 "
Motos "Chief" de 61, amb equip elèctric	a 2.500 "
Sidecar complet "Princess"	a 800 "

AUTOMOVIL SALON - Trafalgar, 52

NATACIO

Del fracassat partit Espanya-Portugal

Realment creiem que constituïa un encert dels components actuals de la Federació Espanyola de Natació Amateur, el seu propòsit de voler donar sortida als valors amb què compta aquí a Catalunya, mitjançant la celebració de partits com el que ens ocupa i que havia de tenir lloc el proper diumenge, dia 12, a Lisboa.

Però ens hem de lamentar també que no poguéssim comptar la dita F. E. N. A. amb un major nombre de valors per organitzar-lo, els quals li facilitarien qui-sap-lo la tasca a desenrotllar. Ens explicarem. Aquest partit que havia estat concertat i que havia de tenir lloc immediatament després de la tornada d'una gran part de nedadors i waterpolistes del C. N. Barcelona de terres d'Alemanya, trobava una de les seves majors dificultats a vencer en què la majoria d'ells no es podien desplaçar novament.

I no podem comptar amb tots els elements del Barcelona, quedava molt afeblida la constitució de l'equip representatiu seu. I a què és degut això?

Doncs, molt senzill. El C. N. Barcelona, per la seva condició, és l'únic que amb les lluites internacionals que ha celebrat ha anat assolint un grau de perfecció — ben notable per cert en water-polo, com s'ha pogut comprovar ara recentment — que els altres Clubs de Catalunya no han obtingut. I no l'han pogut seguir en el seu millorament, perquè els altres Clubs, en lloc d'esforçar-se a lluitar amb ell, s'han retret de fer-ho davant la temença de sofrir alguna forta derrota.

I res més equivocat que aquest prejudici, que, a qui precisament ha perjudicat, ha estat als esmentats Clubs. Es jugant, és, no sofrint derrotes, que en lluites esportives no existeixen mai, sinó perdent alguns dels partits que es juguen amb elements superiors, que s'adquireix la millora tan perseguida. Per això entenem que els Clubs de Catalunya, únic lloc on amb certa continuïtat es practica el water-polo, haurien de trencar aquesta preocupació que tant els perjudica i haurien de voler tots ells lluitar amb els millors equips que pot fer el C. N. Barcelona, car, aeshores, a poc a poc, anirien aprenent el que aquests aprenen i ja han après dels seus vencedors en les lluites internacionals que celebren.

Fóra tan agradós saber que en el cas que el podia desplaçar tots els seus valors, hi hagués Barcelona per una circumstància qualsevolga no elements suficients en altres Clubs que els substituïssin amb forces garanties d'èxit! Aleshores els progressos que tots farien, encara foren més notables que no ho han estat fins ara.

L'única manera d'aconseguir de moment aquests substituïts que tanta falta fan, és realitzant molts partits d'equips inferiors amb els millors. No comprem aquest afany dels Clubs catalans de guardar per a terceres categories tots els valors que comencen a despuntar i que segurament donarien molt, si se'ls ensenyés de l'únic mitjà que es pot fer, jugant contra equips superiors. Resulta que per aquest sistema, deixant-los a les terceres categories, no aprenen mai res, ans al contrari, resten estacionats amb una sèrie de defectes que des que fa que els tenen adquirits, no se'ls poden treure de sobre. No és just, doncs, que se sacrifiqui quan els volen corregir, pel massa temps quin valors en aquesta forma.

Ademés, no creiem que mai el Barcelona s'hagi negat a jugar amb els Clubs que li hagin demanat, tant més quan sabem que àdhuc té creat el premi Barba, que pot dir-se serveix com de preparació per entrar en el Campionat català, ja que se celebra precisament el mes abans de començar-lo, i hi presenta sempre un dels seus millors equips.

Esperem que el Clubs que es troben en aquestes circumstàncies voldran esmenar la seva equivocació i faran tots els possibles per fer sortir els seus valors, posant-los en condicions, a l'objecte de poder tenir-los, també amb grans probabilitats d'èxit, a la disposició del comitè seleccionador.

Celebrarem que aquestes nostres paraules produïxin un reviscolament en el water-polo català. Tots hi guanyarem.

M. Basté

Només se sent un sol nom

Alfa Romeo

Victories aconseguides per
sportsmen aquest mes:

Copa Acerbo

Kms. 510 - 21 Juny 1925

Primer absolut: G. Ginaldi

Circuit Eifel - Colonia

Kms. 500 - 19 Juny 1925

Primer absolut: V. Rosa

Carrera Val de Conech

21 Juny 1925

Primer absolut: M. Masslas

Tots pilotant

Alfa Romeo

Tipus R. L. 6 cilindres

Super - esport (sèrie)

**EL COTXE MÉS RÀPID
DEL MÓN**

**S. A. Espanyola, Ing.
Nicola Romeo i C.**

Director: R. Andrés G. i Fabià

Llíria, 73 - BARCELONA - Tel. 2284 G.

El Campionat català de water-polo

En la 1.ª categoria, el C. N. Barcelona resulta campió sense jugar cap partit

Heu's ací els noms dels actuals campions catalans de water-polo, de primera categoria: Cruells, Puig, Tusell, Vila, Barràs, Basté, Fontanet, Gilbert i Amigó. Ho són sense haver celebrat ni un sol partit, car el Sabadell a última hora ha retirat el seu equip del campionat.

Es realment escandalós, i creiem que la Federació hauria de prendre alguna mesura sobre aquest particular, que precisament el campionat de Catalunya—que hauria de tenir la màxima importància—és vegi, des de dos anys ençà, adjudicat sense lluitar ni una sola vegada. Es degut, en part, a la reglamentació contrària a tot principi esportiu del water-polo en el seu campionat, ja que permet a un equip pujat a categoria superior davallar-ne altra vegada si deixa passar dos anys sense jugar. I el Sabadell, al qual li consta que no podria guanyar al Barcelona, ha deixat passar dos anys per tornar a la categoria inferior, on creu que té més probabilitats d'èxit. S'imposa una reglamentació nova, i una que al nostre entendre solucionaria l'afar i facilitaria la sortida d'equips millors que els que ara hi ha seria la de reduir les categories a primera i segona, creant la d'entrada en la qual només s'hi podria romandre dos anys, si no es guanyava ja en el primer. I hauria d'ésser obligatori a uns quants clubs, de la importància del Sabadell precisament, tenir un equip almenys a cada una d'aquestes categories.

La posició que ha adoptat el Sabadell davant el perill d'una desfeta, és sencillament anti-esportiva. En un altra lloc ja diem que procedint d'aquesta manera mai no els serà possible d'esdevenir un valor efectiu. Es llastinós que un campionat de la importància que hauria de tenir aquest no s'adjudiqui sinó el primer lloc, i encara sense celebrar cap partit. Veurem si en la propera assemblea de la F. C. N. A., que tindrà lloc a Tarragona, s'endega definitivament aquest assumpte. Ho dubtem, però.

De 2.ª categoria, l'«Atlètic» és batut pel C. N. B. per 6 a 1

Sota les ordres d'En Serinya, del C. de Mar, s'arreglaren així:

Atlètic: Poch; Ubach, Sierra; Muntaner; Farell, Artigas i Dfaz.

Barcelona: Ginés; Bretós, Rosich; Granados; Perejordi, Trigo (M.) i Fontanet (S.).

L'encontre es juga a la piscina del C. N. Barcelona.

En començar es disputadíssim, fins a l'extrem que l'àrbitre es veu obligat a tocar constantment el xiulet, la qual cosa treu força bellesa al joc. Amb tot, algunes jugades molt ben portades, no troben la rematada que els correspon. El Barcelona és qui quasi sempre du la iniciativa del joc, però està poc sortit en el xut durant la primera part. Acaba aquesta, però, amb un gol a zero a favor del Barcelona. L'Atlètic ha resistit força bé en aquest primer temps. En el segon el Barcelona s'imposa encara més, aconseguint cinc gols per un l'Atlètic. Els jugadors de l'Atlètic donaven la impressió d'estar un xic cansats per l'esforç realitzar a la primera part.

En conjunt, malgrat tot, el partit no resultà dolent, però excessivament dur, al nostre entendre. Tothom jugà molt encertat.

3.ª categoria: Barcelona A, 6.—Atlètic B, 0

En aigües de l'Atlètic i sota les ordres d'En Casabella, del Mataró, els equips es presentaren així:

Atlètic B: Lagula; Castells, Llaberías; Carreras; Domingo, Baell i Feliu.

Barcelona A: Rovira; Solà, Majó; Trigo; Berdemàs, Palou, Granicher.

Fou un partit que podríem dir sense història, car fou tan gran el domini del Barcelona A que no hi ha res de notable a contar. De totes maneres hem l'elogiar l'Atlètic per l'exemple de deportivitat que ha donat en jugar un partit que de sobres sabia que l'havia de perdre. Després del que ha passat a primera categoria, hom ha de recollir, per estimular-les, totes les manifestacions de veritable comprensió de l'esport.

Es defensaren tot el que pogueren, però els del Barcelona, els quals s'entengueren força, s'imposaven com volien. A la primera part havien marcat quatre gols a zero, i acabà l'encontre amb sis gols a zero.

NOVES

LA SUSPENSIÓ DEL PARTIT ESPANYA-PORTUGAL. Sembla que per no haver arribat encara la confirmació oficial de Lisboa sobre l'acceptació de les despeses que aquest partit ocasionava, la F. E. N. A. ha donat per suspès aquest encontre, no enviant, per tant, els nedadors que ja tenia seleccionats. Totes les dificultats per formar l'equip havien estat resoltes, però la més important és la que l'ha fet fracassar. Esperem que en millor ocasió podrà tornar a parlar-se'n. Sempre serà interessant poder constatar el grau d'avenc en què es troben una i altra nació.

ELS CAMPIONATS DE NATACIO DE CATALUNYA.—Per als pròxims dies 25 i 26 de juliol, i sota el programa ja publicat en aquestes pàgines, es preparen a Tarragona els campionats de natació. Prometen veure's molt concorreguts i sobretot molt disputats, perquè sabem que tots els cercles de Catalunya es preparen per trametre-hi una nodrida representació. Sembla que el tancat que en forma de piscina arreglarà el C. N. de Tarragona, organitzador dels dits campionats, serà de 50 metres de llargada per 20 d'amplada, la qual cosa permetrà la sortida a deu nadadors al mateix temps. Els 2.000 metres de mar seran correguts al llarg de l'escullera, que aproximadament té aquesta distància.

FESTA A ARENYS EL PROXIM DIA 12.—El Club de Natació Arenys, que tant treballa per al foment de la natació a la veïna ciutat de la costa, ha organitzat per al dia 12 un festival de natació a redós del port de refugi que s'està construint, en el qual es disputarà el campionat d'Arenys de 200 metres, essent reservada aquesta prova només per als de la localitat, i proves interclubes de cent metres estil lliure, braça, esquena i 250 metres relleus.